

hedskommissionen at stille forslag om oprettelse af et særligt ankenævn, der skulle kunne træffe afgørelse i sager om klage over afslag på begæringer om aktindsigt eller afgørelser om aktindsigtens form m. v. Nævnets afgørelser skulle ikke kunne indbringes for domstolene. Bestemmelser herom var optaget i et tidligere lovudkast, som offentlighedskommissionen forelagde for samtlige ministerier til udtalelse.

I en skrivelse af 14. november 1960 til offentlighedskommissionen gav justitsministeriet udtryk for principielle betænkeligheder over for dette forslag. Der henvises til betænkningen side 191.

Blandt andet under hensyn hertil fandt et flertal på 13 af kommissionens 20 medlemmer, at der ikke burde stilles forslag om oprettelse af et særligt ankenævn, og bestemmelserne herom udgik af det endelige lovudkast.

3. Efter justitsministeriets opfattelse giver de erfaringer, der er indvundet under praktiseringen af partsoffentlighedsloven, ikke grundlag for at antage, at der er behov for oprettelse af et særligt ankenævn som foreslået af mindretallet i offentlighedskommissionen.

Skulle det imidlertid efter gennemførelsen af det foreliggende lovforslag vise sig hensigtsmæssigt at udbygge de gældende regler om adgang til at indbringe afgørelser om aktindsigt for højere administrativ myndighed, vil dette kunne ske ved, at det med hjemmel i lovforslagets § 8, stk. 1, in fine, fastsættes, at afgørelser om aktindsigt altid kan påklages til vedkommende minister, jfr. herved udtalelsen i offentlighedskommissionens betænkning side 56. I det omfang en sådan ordning gennemføres også for så vidt angår kommunale myndigheders afgørelser om aktindsigt, vil disse dermed i almindelighed tillige være undergivet ombudsmandens tilsyn, jfr. ombudsmandslovens § 4, stk. 2.

Spørgsmål 9:

„Hvornår kan der forventes resultater fra det af justitsministeren den 19. november 1963 nedsatte udvalg, der skulle overveje, om der bør fastsættes almindelige regler for, i hvilket omfang og i hvilken form forvaltningens afgørelser skal være ledsaget af begrundelse?“

Svar:

Justitsministeriets udvalg vedrørende begrundelse af forvaltningsafgørelser m. v., der blev nedsat den 19. november 1963, og hvis formand er professor, dr. jur. Bent Christensen, fik oprindeligt alene til opgave at overveje de forhold, der er nævnt i spørgsmålet. Udvalgets kommissorium er imidlertid senere blevet udvidet, således at det i øjeblikket omfatter følgende forhold:

- a. spørgsmålet om, hvorvidt der bør fastsættes almindelige regler for, i hvilket omfang og i hvilken form forvaltningens afgørelser skal være ledsaget af en begrundelse, samt i bekræftende fald at udarbejde udkast til sådanne regler,
- b. spørgsmålet om klagevejledning inden for forvaltningen samt spørgsmålet om ved forvaltningsafgørelser at give vejledning om adgang til at indbringe afgørelsen for domstolene. Samtidig er udvalget anmodet om at overveje, om der på andre punkter end det særligt fremhævede er anledning til gennem almindelige regler eller ved ændringer i specielle love at søge foretaget ændringer af den gældende ordning vedrørende administrativ rekurs (justitsministeriets skrivelse af 20. december 1965),
- c. spørgsmålet om fastsættelse af lovregler vedrørende forvaltningsmyndigheders adgang til uden for strafferetsplejens område at foretage ransagninger og beslaglæggelser (justitsministeriets skrivelse af 31. maj 1967).

Udvalget har fundet det hensigtsmæssigt at behandle de under a. og b. nævnte spørgsmål under ét. Efter hvad der er oplyst for justitsministeriet, forventer udvalget at afgive delbetænkning om disse spørgsmål omkring årsskiftet.

Spørgsmål 10:

„Vil ministeren tage initiativet til en drøftelse med organisationerne om en udvidelse af partsoffentligheden for ansættelse og forfremmelse i det offentlige tjeneste?“

Spørgsmål 11:

„Vil der ved en eventuel udvidelse af partsoffentligheden for sager angående ansættelse og forfremmelse i det offentlige tjeneste kunne indføres en beskyttelse for